International Journal of Academic Research
ISSN: 2348-7666; Vol.7, Issue-1, January 2020
Impact Factor: 6.023; Email: drtvramana@yahoo.co.in

తెలుగు వారి నమ్మకాలు, విశ్వాసాల నుండి పుట్టిన సామెతలకు బైబిల్ సమాంతర సామెతలు : ఒక విశ్లేషణం

ఫాదర్ డాక్టర్ గుజ్జుల అంతోని పీటర్ కిశోర్, ఎస్. జె

ప్రిన్సిపల్, ఆంధ్ర లొయోల (స్వయంప్రతిపత్తి) కళాశాల, విజయవాడ

తులనాత్మక సాహిత్యం: అభివృద్ధి చెందుతున్న సాహిత్య విభాగాలలో తులనాత్మక సాహిత్యం ముఖ్యమైనది. ఇది జర్మన్ జానపద సాహిత్యంలో చిన్న శాఖగా ప్రారంభమైనది. నేడు పండితుల ఆదరణను పొంది ప్రపంచమంతటా ఆధునిక సాహిత్య పరిశోధనగా అభివృద్ధి చెందినది. గత ఏడు దశాబ్దాలుగా మన దేశంలో కూడా తులనాత్మక సాహిత్య పరిశోధనలు పెద్ద ఎత్తున సాగుతున్నాయి.

ఒక వస్తువును మరొక వస్తువుతో, ఒక వ్యక్తిని వేరొక వ్యక్తితో, ఒక ప్రదేశాన్ని మరొక ప్రదేశంతో, ఒక అంశాన్ని మరొక అంశంతో పోల్చి పరిశీలించడం మానవ సహజ స్వభావం, ఒక అంశాన్ని స్పష్టంగా అవగతం చేసుకోవడానికి, దాని విలువలను ఖచ్చితంగా అంచనా వేయడానికి, వేరొక అంశంతో వేరుపరిచి దాని స్థానాన్ని నిర్ధారించడానికి పోల్చి చూడడం అనే పద్ధతి చాలా ఉపకరిస్తుంది.

తులనాత్మక సాహిత్యం ఈ పోల్చి చూడడమనే ప్రాతిపదిక మీదనే పుట్టింది. 'పోల్చి చూడడం', 'తులనాత్మక సాహిత్యం రెండూ ఒక కుదురులోనే పుట్టినప్పటికీ ప్రాథమికంగా ఇవి రెండూ భిన్నమైనవి. పోల్చడం అత్మాశ్రయమైనదైతే, తులనాత్మక సాహిత్యం వస్త్వాశ్రయమైనది. పోల్చడం అనుభూతి ప్రధానమైనదైతే, తులనాత్మక సాహిత్యం శాస్త్రీయమైనది. పోల్చడానికి వైజ్ఞానిక పద్ధతి ఉండదు. తులనాత్మక సాహిత్యం వైజ్ఞానిక పద్ధతులను పాటిస్తుంది.

నమ్మకాలు, విశ్వాసాలు మన తెలుగు వారికి ఎక్కువే. కొన్ని అంధ విస్వాసాలు కూడాను. వితంతువు ఎదురైతే అపశకునమన్నది మనవారి నమ్మిక. తెలుగులో ఇలాటి నమ్మకాల మీద పుట్టిన సామెతలు ఎన్నో ఉన్నాయి.

'నాగుబాము గన్న, నంది బ్రాహ్మణు గన్న, చెవులుపిల్లి గన్న చేటువచ్చు.... 'గదా.

ఇటువంటి నమ్మకాలు కొన్ని ప్రాంతాలు, ప్రజలకు పరిమితమై ఉంటాయి. ఇవి ఆ యా సంస్కృతులలో అంతర్భాగాలు, అయితే నమ్మకాలకు, విశ్వాసాలకు కొంత అర్థభేదమున్నది, నమ్మకాలు కొన్ని మూఢమైనవి కావచ్చు. విశ్వాసమనే మాటలో దైవభక్తి కోణం కూడా ఉంటుంది. 'దిక్కులేని వాడికి దేవుడే దిక్కు అనడంలోను, 'శివునాజ్ఞ లేనిదే చీమైనా కుట్టదు' అనడంలోనూ భగవత్సంకల్పం పట్ల ప్రగాఢ విశ్వాసం ద్యోతకమవుతున్నది. ఈ పరిశోధనా

International Journal of Academic Research
ISSN: 2348-7666; Vol.7, Issue-1, January 2020
Impact Factor: 6.023; Email: drtvramana@yahoo.co.in

వ్యాసంలో ఇటువంటి నమ్మకాలు, విశ్వాసాలను గురించి చెప్పే సమానార్థక తెలుగు, బైబులు సామెతలను పరిశీలిద్దాం.

1. తెలుగు సామెత: అడగనిదే అమ్మయినా పెట్టదు.

బైబులు సామెత: అడిగితే ఈయబడును (మత్తయి 7:7)

అడగడం ఒక కళ. అప్పు అడగడం లలిత కళ అని హాస్యప్రియుల మాట. అయితే బైబులు అడగండి, వెదకండి, తట్టండి అని ప్రబోధిస్తున్నది. అడగడానికి ముందు ధైర్యం కావాలి. సరియైన ఈవిని అర్థించే వినయ వివేకాలుండాలి. మానవులు సైతం గర్వంగా అడిగినా, అడగరాని వేళ, అడగకూడనిది అడిగినా ఇవ్వరు. మానవులకు అన్నీ ఇవ్వడానికి సాధ్యపడదు. అయితే సర్వేశ్వరునికి సమస్తం సాధ్యం కనుక ఆయననే అడగండి అంటుంది బైబులు, కనుక మనం అడిగి, పొందవచ్చు. దీనికి విశ్వాసం కావాలి. దేవునితో మంచి సంబంధ బాంధవ్యం కలిగి ఉండాలి. దేవుడు నిర్దేశించిన మార్గంలో సాగుతూ ఉండాలి. అప్పుడు ప్రతి విషయాన్నీ దేవునికే నివేదించవచ్చు! పొందవచ్చు! యేసు శిష్యులు మత్తయి, లూకాలు కూడా ఈ విషయాన్ని చెప్పారు. లూకా సువార్త 11:9 లో "మీరును అడుగుడి మీకియ్యబడును, వెదకుడి మీకు దొరకును, తట్టుడి మీకు తీయబడును" అని ఉంది, దీనిని వివరించే ఒక ఉపమానం కూడా బైబులులో ఉంది. రాత్రివేళ తన ఇంటికి వచ్చిన మిత్రునికి పెట్టడానికి తన యొద్ద ఏమీలేకపోగా, ఒకడు తన వేరొక మిత్రుని ఇంటికి వెళ్ళి నాకు మూడు రొట్టెలు బదులివ్వమన్నాడు. లోపల మిత్రుడు నిద్రిస్తున్నాడు. అర్ధరాత్రి! పిల్లలు తనచుట్టూ పడుకొని నిద్రిస్తున్నారు, బయటినుండి స్నేహితుడు విడువక ప్రాధేయపడుతున్నాడు. ఎట్టకేలకు లోపలి మిత్రుడు లేచి స్నేహితునికి కావలసినవి ఇచ్చి పంపించాడు. ఆ విధంగా విసుగుకోకుండా గోజాడితే దైవం అన్నీ అనుగ్రహిస్తాడని, భావం. అర్థింపుకు వినయం తోడైతే మొరపెట్టుకోవడమౌతుంది. దీనత్వం అంకురిస్తే అడగడం ప్రాధేయపడడం, లేక ప్రార్థించడం అవుతుంది.

ఇక్కడ కూడా కొంత చొరవ అవసరం. కన్నతల్లికి కుమారుని అవసరాలు బాగా తెలుసు. ఏ సమయానికి ఏమి కావాలో కూడా తెలుసు. అటువంటి మాతృమూర్తి కూడా అడగకపోతే పెట్టడంటూ ఉంటే చరాచరాఖిల జగన్నిర్మాత సర్వేశ్వరుడు అడగందే ఎలా ఇస్తాడు? ఇవ్వడు. అమ్మ కూడా మనం అడగకుండా ఉంటే ఆమెకిష్టమైంది ఇస్తుందేమో గాని మనకవసరమైనదాన్ని ఇవ్వదని భావించవచ్చు. కనుక మన అవసరాన్ని బట్టి అమ్మనైనా, ఆ దైవాన్నైనా అడిగి, అన్నీ పొందడం ఉత్తమం, అసలు ఎవరైనా "అడగండి ఇస్తాననడం"లో ఎంతో మేలుంది. మనకు అవసరమైనవన్నీ, అవసరమైనంత మేరకు అడగవచ్చు. వారే స్వచ్ఛందంగా ఇస్తే కొంచెమే ఇవ్వవచ్చు. అడిగి పొందడంలో అడిగేవాని అంతస్తు, ఆత్మ విశ్వాసం తొంగిచూస్తాయి, చాలా గొప్ప గొప్పవి అడిగి పొందడానికి ఆస్కారం ఉంది. తెలుగు సామెత అడగనిదే అమ్మయినా పెట్టదన్నా, అడుగుడి మీకియ్యబడునని బైబులు సామెత చెప్పినా అడుగవలసిన అవసరాన్ని వివరిస్తున్నాయి.

2. తెలుగు సామెత: ఊరివాని బిడ్డను రాజుగారు కొడితే, రాజుగారి. బిడ్డను దేవుడు కొడతాడు.

బైబులు సామెత: మీరు కొలిచిన కొలతతోనే మీకును కొలవబడును (మార్కు 4:24).

రాజు సర్వాధికారి, 'రాజు తలచుకుంటే దెబ్బలకు కొదువా?" అని తెలుగులో సామెత, రాజునకు తన రాజ్యంలో ఎదురు లేదు. అతడు ఆడింది ఆట, పాడింది పాట. అతడెవరినైనా శిక్షింపవచ్చు. రక్షింపనూ వచ్చు. రాజులను ఎదిరించే వారికి శిరచ్ఛేదనమే. చరిత్రలో చాలామంది రాజులు ప్రజారక్షణకు బదులు ప్రజాభక్షకులై బాధించారు.

రాజు కూడా మానవుడేనన్న విషయాన్ని మరిచిపోకుండా ఉన్నట్లయితే, రాజును, చరాచరాఖిల జగత్తును సృష్టించిన దైవం, రాజుకంటే బలవంతుడని నమ్మినట్లయితే రాజునకు, తాత్కాలికమైన అతని అధికారానికి ప్రజలు భయపడవలసిన పని లేదు. ప్రజలను రాజు బాధిస్తే అతనిని, అతని కుటుంబాన్ని దేవుడు బాధిస్తాడనే సిద్ధాంతం ధార్మిక వాదానికి, నైతిక బలానికి విలువను సంతరిస్తుంది. మహా కవి గురజాడ అప్పారావుగారు ముత్యాల సరాలలో రచించిన 'కన్యక' పాత్రను ఈ సందర్భంగా జ్ఞాపకం చేసుకోవాలి. రాజు కన్యకను బలాత్కరిస్తాడు. ఆమె అన్నదమ్ములు, బంధువులూ చూస్తూ, రాజుకు భయపడి నిర్వీర్యులై నిలబడతారు. కన్యక రాజునేలే దైవముండడొ అంటూ దైవమంటూ ఉంటే ఇటువంటి రాజును శిక్షింపకుండా ఉంటాడా? కాబట్టి మీరు విద్య నేర్చి వీర్యమును కలిగి జీవించి, మిమ్ములను మీరు రక్షించుకొనండని బోధించి ఆత్మాహుతి చేసుకుంటుంది. 'ఊరివారి బిడ్డలను రాజు కొడితే, రాజుగారి బిడ్డను దేవుడు కొడతాడన్నట్టు రాజు కోటపేటలు కూలిపోయినవి. అతడు మట్టిగరిచాడు. మనం ఏది చేస్తామో, దాని ఫలితాన్ని పొందుతామనేది ఈ తెలుగు సామెతలోని భావం.

బైబులు సామెతలో మీరు ఏ విధంగా ఇతరులకు కొలిచి ఇస్తారో, అదే విధంగా మీకు కొలవబడునని ఉంది. అంటే మీరు ఇతరులకు ఏమి చేస్తారో అదే మీకు కూడా చేయబడుతుంది. ఎవరిచేత? దైవం చేత. కర్మకారకంగా ఈ వాక్య నిర్మాణం జరిగింది. కాబట్టి దైవం పేరు చెప్పకపోయినా, మీరు ఇతరులకు చేసినట్లే మీకు దైవం చేస్తాడని అర్థం. మీరు ఇతరులను ప్రేమిస్తే దేవుడు మిమ్ములను ప్రేమిస్తాడు. మీరు ఇతరులను క్షమిస్తే దేవుడు మిమ్ములను క్షమిస్తాడని అంతరార్థం.

మానవాతీత శక్తి ఒకటుందని దానికి ఎవరే పేరు పెట్టుకున్నా, దైవమన్నా తప్పు లేదని సామాన్యంగా అందరూ అంగీకరిస్తారు. ఆ దైవం మీద నమ్మక మున్నట్లయితే ధార్మిక చింతన ఒకటి హృదయంలో పాదుకుంటుంది. అన్నిటికీ కర్త ఆ దైవమని, ఎవరి క్రియల ప్రకారం వారికి ఫలితాన్నిస్తాడని, కాబట్టి ఆ దేవునికి తప్ప మరెవరికీ భయపడనవసరం లేదని ధార్మికులకు ధైర్యం కలుగుతుంది. తెలుగు సామెత, బైబులు సామెతలు రెండూ రాజు ఈ లోకంలో బలవంతుడై ఇతరులను బాధిస్తే, దైవం రాజును, అతని కుటుంబాన్ని బాధిస్తాడని బోధిస్తున్నాయి.

3. తెలుగు సామెత: ఎవరి కర్మను వారు అనుభవిస్తారు.

బైబులు సామెత: దుష్టుడు తన కార్యములకు తగిన ఫలమును పొందును, సజ్జనుడు తన పనులకు బహుమతి పొందును (14:14)

'పునరపి జననం, పునరపి మరణం, పునరపి జననీ జఠరే శయనం' అన్న శంకర

భగవత్పాదుల అమోఘ వాక్కులను భక్తి శ్రద్ధలతో తలదాల్చిన జాతి భరత జాతి. ఈ ప్రాపంచిక దృక్పథం ఈ గడ్డపై పుట్టిన వారందరికీ సంక్రమిస్తూ దిశానిర్దేశనం చేస్తూ కొనసాగుతున్నది. దీనిని అనుసరించి గత జన్మ పాప పుణ్య ఫలాన్ని ఈ జన్మలో అనుభవించాలనేది భారతీయులు నమ్మే సత్యం. బైబులు సామెత కూడా ఇదే పదాలను ఉపయోగిస్తున్నది. అయితే ఇశ్రాయేలు జాతి ప్రాపంచిక దృక్పథంలో. పునర్జన్మకు తావు లేదు. మనిషి ఒక్కసారే మరణిస్తాడు. ఆ తరువాత తీర్పు అని బైబులు సెలవిస్తున్నది.

ఇకపోతే ఈ రెండు సామెతలూ ప్రతిపాదిస్తున్న దివ్యోపదేశాన్ని నైతిక నియమాలకు సామాజిక కట్టుబాట్లకు, దైవ శాసనానికి లోబడకుండా ఇంద్రియాల బంపటంలో పడి విషయాసక్తితో సన్మార్గం విడిచినవారు కిలా శాసనం వలె ఎంచి గుర్తుంచుకోవాలి. ప్రతిదానికీ, దానికి తగిన ప్రతిక్రియ ఉండడమనేది ప్రకృతి ధర్మం, మనం చేసిన ప్రతిదానికి ప్రతిఫలం తప్పక అనుభవించవలసి ఉంటుంది. పిల్లల పెంపకాన్ని విస్మరించి ఉద్యోగ ధర్మంలో, ధన సముపార్జనలో తలమునకలయ్యే తల్లిదండ్రులు తమ వృద్ధాప్యంలో పిల్లల మమతానురాగాలకు నోచుకోరు, మన క్రియలన్నిటికీ సమానమైన వ్యతిరేక ఫలితం మనమే అనుభవించడం అనివార్యం.

అలానే బైబులు సామెతలో చెప్పినట్టు సన్మార్గులకు ఏదో ఒక రూపంలో వారి పుణ్యకార్యాల ఫలం వారికి అందుతుంది. పేదను ఆదరించి ఒక్క గిన్నెడు చన్నీరు ఇచ్చినా అది ఊరికే పోదు అని యేసుక్రీస్తు ఉవాచ, దుష్కర్మలకు ఫలితంగా రానున్న శిక్ష, పుణ్యాత్ములకు దక్కనున్న ప్రతిఫలం దృష్ట్యా మనుషులు ఋజువర్తనులై సన్మార్గంలో నడుచుకోవడం మంచిదని ఈ సామెతల నుండి నేర్చుకోవాలి.

4. తెలుగు సామెత: చేసిన పాపం చెబితే పోతుంది.

బైబులు సామెత:పాపములను ఒప్పుకొని వానిని పరిత్యజించువాడు. దేవుని దయను పొందును (సామెతలు 28:13)

అసలు పాపం చెయ్యడమెందుకు, దాన్ని గురించి ఇతరులకు చెప్పడమెందుకు అనే అనుమానం మనకు రావచ్చు. తప్పు చేయడం, లేక పాపం చెయ్యడం మానవుల సహజ గుణం. అలాగని అస్తమానం తప్పులు చేస్తూ పోకుండా, ఆ చేసిన తప్పులు పరిహరించుకోవడానికి ఒక మార్గం చూడాలి. ఆ మార్గాల్లో ఒకటి- తాను చేసిన పాపాన్ని ఇతరులతో చెప్పడం, చెబితే చేసిన పాపం ఎలా పోతుందనే మీమాంసలో మనం పడవచ్చు. పాపం మానవుణ్ణి క్రుంగదీస్తుంది. మోయలేని భారమై పాపిని అణచివేస్తుంది. అది హృదయంలో అలాగే ఉంటే ఆ భారం దినదిన ప్రవర్ధమానమై, మానవుణ్ణి మసిచేస్తుంది. కనుక తనలో ఉన్న, తాను చేసిన తప్పును గూర్చి, పాపాన్ని గూర్చి ఆప్తులకు, మిత్రులకు చెబితే దానికి సంబంధించిన బరువు భారాలు, ఆవేదన ఆలోచనలు తొలగిపోయి, హృదయం తేలికవుతుంది. పదిమందికీ తన దోషాన్ని గూర్చి తెలపడం వల్ల దోషిలో పరివర్తన వస్తుంది, దోషపూరితమైన, లేక పాప పంకిలమైన అంతరంగం పరిశుద్ధమై, అతడు పాపం చెయ్యకుండా పవిత్రుడుగా జీవించే అవకాశం కలుగుతుంది. ఇదిగో ఈ విధానాన్ని

జ్ఞాపకం చేస్తూ ఈ తెలుగు సామెత ప్రచారంలోనికి వచ్చింది. చేసిన పాపం చెబితే పోతుందని.

బైబులు సామెత కూడా ఇదే భావాన్ని అందిస్తుంది. పాపం చేసినవాడు మొట్టమొదట తాను చేసింది పాపమని తెలుసుకోవాలి. దాన్ని చేశానని అంగీకరించాలి. ఆపైన ఎన్నడూ పాపం చేయనని నిర్ణయించుకొని, ఆ పాపాన్ని పరిత్యజించాలి. అప్పుడు దైవం అతణ్ణి దయదలుస్తాడు. అతడు సన్మార్గగామిగా బ్రతుకు సాగిస్తాడు. ఇదంతా జరగాలంటే ముందు మానవునిలో మార్పు రావాలి. బుద్ధిపూర్వకంగా ఏ తప్పూ చేయకూడదనే దృఢ సంకల్పం కావాలి, అప్పుడు కొత్త జీవితం ఆరంభమౌతుంది.

తప్పులు చేయడం సర్వసాధారణం. అయితే అది తప్పు అని తెలిసిన తరువాత, ఆదే తప్పును మరల చేయకుండా, దాన్ని వదలివేయడం గొప్ప కార్యమని పెద్దలు చెబుతారు. ఇదే భావాన్ని తెలుగు, బైబులు సామెతలు ముక్తకంఠంతో వివరిస్తున్నాయి.

5. తెలుగు సామెత: తనదు మేలు కీడు తన తోడనుండురా.

బైబులు సామెత: వారి క్రియలు వారి వెంట పోవును (ప్రకటన 14:13).

మానవుడు తన జీవితంలో ప్రతిరోజూ ఎవరికో ఒకరికి కావాలనో, పొరపాటునో ఇతరులకు కష్టాన్ని, నష్టాన్ని కలిగిస్తాడు. ఇతరులను సమయానికి ఆదుకున్నప్పుడో, లేక వారి కష్టకాలంలో ధైర్యాన్నిచ్చినప్పుడో సహాయం పొందినవారితో పాటు తాను కూడా సంతృప్తిని, సంతోషాన్ని పొందుతాడు. అది అతని మనస్సులో పదిలంగా ఉండి మరిన్ని మంచి పనులు చేయడానికి దోహదం చేస్తుంది. అదే విధంగా ఇతరులను తెలిసో తెలియకో బాధపెట్టినప్పుడో వారికి కష్టాన్ని కలిగించినప్పుడో వారు ఎదగకుండా అడ్డుకున్నప్పుడో ఒకలాంటి అపరాధ భావం చోటుచేసుకుంటుంది.

అవి మానవుని మనసులో ముద్రవేసి అతనికి అశాంతిని కలిగిస్తాయి. అవి కూడా అతనికి ఎప్పుడూ గుర్తుండి, మరోసారి ఆ తప్పు చేయకుండా హెచ్చరిస్తుండవచ్చు, లేక మరిన్ని చెడు పనులు చేయడానికి పురికొల్పనూ వచ్చు. అందుకే మానవుడు చేసిన పాప పుణ్యాలెప్పుడూ అతనితోనే ఉంటాయని పెద్దలు అంటారు. బైబులు సామెత కూడా మానవుడు చేసే ప్రతీ క్రియ కూడా అతని వెంటే ఉంటుందని చెబుతుంది. చేసే పనిని జాగ్రత్తగా చేయాలని అది ఇతరులకు హాని చేస్తుందో, లేక మేలు చేస్తుందో ఆలోచించుకుని మొదలు పెట్టాలని ఈ సామెతల నుండి నేర్చుకోవచ్చు.

బైబులు సామెతలో ఐహికం నుండి ఆముష్మికం లోకి ఒక వ్యక్తి కర్మఫలం అతణ్ణి అనుసరిస్తూ పోతుందనే భావం ఉంది, శరీరంతో ఉండగా చేసిన పాపపుణ్యాలు తనువు చాలించాక ఆ వ్యక్తి స్వర్గ నరకాలను నిర్ణయిస్తాయనేది ధార్మికులు సామాన్యంగా నమ్మే సత్యం.

6. తెలుగు సామెత: తానొకటి తలచిన దైవమొకటి తలచును.

బైబులు సామెత: నరులు ప్రణాళికలు వేసుకొనవచ్చును. కాని దైవసంకల్పమే నెరవేరును (సామెతలు 19:21).

ఇది విశ్వవిఖ్యాత సత్యం. మానవుడు ప్రతిపాదిస్తాడు. కానీ జరిగేది మాత్రం దైవ

International Journal of Academic Research
ISSN: 2348-7666; Vol.7, Issue-1, January 2020
Impact Factor: 6.023; Email: drtvramana@yahoo.co.in

సంకల్పానుసారమే జరుగుతుందనే భావం ఇమిడి ఉన్న సామెతలు అన్ని సంస్కృతులలోనూ కనిపిస్తాయి. అందుకే,

'దశరథుండు రాముధరణికి పట్టంబు
గట్టదలచె, నపుడు కట్టె జడలు
తలపు మనది కాని దైవిక మదివేరు' అని
వేమన కూడా అన్నాడు.

తన జ్యేష్ఠ పుత్రుడు సకల గుణాభిరాముడు అయిన రామభద్రుని రాజ్యాభిషిక్తుణ్ణి చేయ తలపెట్టి సర్వ సన్నాహాలు పూర్తి చేశాడు దశరథ మహారాజు, కానీ ఏమి ప్రయోజనం? నవరత్న ఖచిత రాజ మకుటం విరాజిల్లవలసిన తలపై కేశాలు జడలు గట్టాయి. రాజ్యమేలుతాడనుకున్న రాముడు కారడవుల పాలయ్యాడు.

దైవం, విధి, తలరాత, కర్మఫలం. ఇలా పదమేదైతేనేమి? మనషులంతా గుర్తించిన సత్యమిదే, మనం పథకం వేసుకొని దాన్ని జరిగించుకోగలిగిన పరిస్థితి లేదు. అనుకున్నది అనుకున్నట్టు జరిగితే ఆనందించడమే తప్ప, అనుకోనిది జరిగితే చింతించి ప్రయోజనం లేదు, అందుకే జరిగేవన్నీ మంచికని అనుకోవడమే మనిషి పని అన్నారు పెద్దలు.

బైబులు ఈ విషయాన్ని సందర్భోచితంగా పలుమార్లు నొక్కి చెప్పింది, భక్తిపరులు, భక్తిహీనులు అని లేకుండా ప్రతి ఒక్కరూ ఏవేవో ప్రణాళికలు అల్లుకోవడం, చివరికి విధి బలీయమన్న సత్యాన్ని అనుభవ పూర్వకంగా గ్రహించడం బైబులు చరిత్రలో చూస్తాము. ఈ సామెత సొలొమోను మస్తిష్కంలో మెదలడంలో మనకు అతని తండ్రి దావీదు మహారాజు స్ఫురిస్తాడు. సర్వోన్నత సర్వేశ్వరునికి చంద్రునికో నూలుపోగుగా ఒక ఆలయం నిర్మించాలని దావీదు తహతహలాడాడు. అందుకోసం స్థలం, సామగ్రి, నిపుణులు, సమస్తం సేకరించాడు. దావీదు అనే 'నరుడు' పథకాలు చాలా పకడ్బందీగా సిద్ధం చేసుకొన్నాడు. కాని ప్రత్యుత్తరమిచ్చినది మాత్రం ప్రభువే. ఆయన 'నిర్మాణం నీ చేతుల మీదుగా జరుగరాదు, ఆ కార్యం శాంతి సార్వభౌముడైన నీ కుమారునిది' అని ఒక్క మాటలో తన అభీష్టాన్ని వెల్లడించాడు. ఈ వ్యవహారమంతటిలో సొలొమోను రొట్టె విరిగి నేతిలో పడినట్టయింది. ఏర్పాట్లన్నీ తండ్రి సంపూర్ణం చేశాడు. ఆలయ నిర్మాణకుడన్న కీర్తి మాత్రం తనకు దక్కింది.

తెలుగు సామెతలో ఆశలు అడియాశలైన విధి వంచితుని నిర్వేదం కనిపిస్తుంది. బైబులు సామెతలో అంతకు మించిన ఉదాత్తభావం గోచరిస్తున్నది. దైవ సంకల్పం అమోఘం, అనివార్యం అన్న స్పృహ బైబులు సామెతలో అంతర్లీనంగా ఉంది.

7. తెలుగు సామెత: తొలకరి చెరువు నిండినా, తొలిచూలు కొడుకు పుట్టినా మేలు.

బైబులు సామెత: యౌవనమున పుట్టిన కుమారులు వీరుని చేతిలోని బాణములవంటివారు (కీర్తనలు 127:4)

రోహిణికార్తె గడిచి తొలకరి జల్లులు నేలను తడుపుతాయి, కొన్ని ఊర్లకు చెరువే ప్రాణాధారం. వాసలకు చెరువు నిండితే మనుషులకూ పశువులకూ కమ్మని నీరు లభిస్తుంది. చెరువు తామరలతో కలువలతో పక్షులతో కళకళలాడడం ఊరికే శోభ, కుటుంబానికి తొలిచూలు కొడుకూ అలాటివాడే అంటున్నది తెలుగు సామెత తన బాధ్యత తొక్కుక్కడిగా పెరిగి పెద్దవాడైన తనయుడు

అందిపుచ్చుకుంటుంటే కొడుకు అందివచ్చారని తండ్రి మురిసిపోతాడు. బాధ్యత గల పెద్ద కొడుకు తన తమ్ముళ్ళ చెల్లెళ్ళ బాగోగులు తండ్రి తరువాత తండ్రిగా తానే చూసుకుంటాడు. అందుకే,

'తండ్రి కన్న సుగుణి తనయుడై యొప్పినా
పిన్న పెద్దతనము లెన్నరెవరు
వాసుదేవు విడిచి వసుదేవునెంతురా

అంటూ వేమన తండ్రికి గర్వకారకుడైన కొడుకు ఘనతను ప్రశంసించాడు.

కీర్తనల్లో ఎదురైన పై బైబులు సామెతకు విశిష్టార్థమే ఉంది, ఇక్కడ తొలిచూలు మగ సంతతిని కీర్తనకారుడు బాణంతో పోలుస్తున్నాడు. విలుకాడు వెళ్ళలేని చోట్లకు అతడు విడిచిన బాణం వెళుతుంది. తాను సాధింపలేకపోయిన కార్యాలు కొడుకు సాధిస్తుంటే తండ్రి మనస్సు గర్వంతో ఉప్పొంగిపోతుంది. అందుకే తాము సాకారం చేసుకోలేకపోయిన స్వప్నాలను తనూజునికి తరలించడం తండ్రులకు పరిపాటి.

ఇందులో మరొక అంశముంది. తండ్రి చేతిలో సుశిక్షితుడైన కుమారుడు కడు సమర్థుడౌతాడు. ఆ బాణాన్ని ఎక్కుపెట్టి గురిచూచి వదలాలి. కుమారులకు దిశానిర్దేశనం చేయవలసింది తండ్రే. ఆపైన ఆ బాణం రివ్వున ఎగిరివెళ్ళి లక్ష్యాన్ని ఛేదించడం వీరునికెంతో సంతృప్తిని, సంతోషాన్ని ఇస్తుంది.

పై ఉదహరించిన రెండు సామెతలూ పురుషాధిక్య సమాజాలలో సగటు జీవికి పుత్ర సంతానంపై ఉండే మక్కువకు మకరం పడుతున్నాయి.

8. తెలుగు సామెత: దిక్కు లేనివారికి దేవుడే దిక్కు.

బైబులు సామెత: దిక్కులేని వారికి దేవుడే దయచూపును. (హోషేయ 14:3).

ప్రభువు వితంతువు పొలము గట్టును కాపాడును (సామెతలు 15:25).

గుఱ్ఱం జాషువా కవి 'అనాథ' అనే తన కవితా ఖండికలో

'వసుధ వసియించు భోగసర్వస్వమునకు
స్వామిత వహించి మనుజుండు ప్రభవమొందు;
ఎవడపహరించెనేమయ్యె నీమె సుఖము
కలుషమెఱుగని దీని బిడ్డల సుఖంబు?'

అంటాడు. ఈ భూమి మీద జన్మించే ప్రతివారు కొంత ఆస్తికి, అలంబనకు వారసులుగానే జన్మిస్తారు. అంటే జన్మించే ప్రతివారికి ఏదో ఒక దిక్కూ ఆధారం ఉంటుంది. అలా లేకుండా కొందరు అనాథలుగా, అనాథులుగా ఉంటారు. అటువంటి వారికి దేవుడే దిక్కని ఈ తెలుగు సామెత తెలియజేస్తున్నది. ఏదో ఒక దిక్కు గలవారికి దేవుడు దిక్కుగా, ఆధారంగా ఉండడా అనే అనుమానం మనకు కలుగవచ్చు. ఆ మాటకొస్తే, అందరికి దేవుడే దిక్కు ఇక్కడ దిక్కు లేనివారి ప్రస్తావన వచ్చింది కాబట్టి వారి దిక్కును గూర్చి మాత్రమే ప్రస్తావించాలి. దిక్కు లేనివారు పూర్తిగా దేవుని మీదనే ఆధారపడి ఉంటారు. ఆయనతప్ప ఇంకెవ్వరూ తమకు లేరని మనసా, వాచా, కర్మణా ఆయననే స్మరిస్తూ ఉంటారు కనుక దిక్కులేని వారికి దేవుడు తప్పకుండా రక్షిౕ రక్షిస్తూ ఉంటాడు. ఇటువంటి సందర్భాలలో ఈ తెలుగు సామెతను వాడుతుంటారు.

బైబులు సామెతలు కూడా అనాథలను అనాథులును గురించి, దిక్కులేనివారిని గురించి

International Journal of Academic Research
ISSN: 2348-7666; Vol.7, Issue-1, January 2020
Impact Factor: 6.023; Email: drtvramana@yahoo.co.in

ప్రస్తావిస్తున్నాయి. వితంతువు, అంటే భర్త చనిపోయిన స్త్రీ, పురుషాధిక్య సమాజాలలో దిక్కులేనిదని భావం, అటువంటి దిక్కులేని వారికి దేవుడే దిక్కని ఈ బైబులు సామెత కూడా తెలుపుతున్నది. నిరాధారుల ఆస్తిపాస్తులను, బలహీనుల పొలాలను బలవంతులు ఆక్రమించుకుంటారు. అటువంటి సమయాలలో వితంతువుల పొలం గట్లను ప్రభువు కాపాడుతాడని బైబులు సామెత విశదీకరిస్తున్నది. పొలమంటే పొలాన్నే కాదు, అన్ని విషయాలలో ఆ దిక్కు లేనివారికి దేవుడే దిక్కుగా, ఆధారంగా వచ్చి రక్షిస్తాడని భావం.

పూర్తిగా భగవంతుని మీదే ఆధారపడి ఉన్నవాళ్ళను ఆయన తప్పకుండా రక్షిస్తాడు. ఇది తెలుగులోనే కాక అన్ని భాషలలోనూ సుప్రసిద్ధి వహించిన సామెత, ఇందుకు అన్ని మతాల గ్రంథాలు కూడా సాక్ష్యాధారాలుగా విలుస్తాయి. ఇదే అర్థాన్ని తెలుగు, బైబులు సామెతలు రెండూ సమతుల్యంగా, సమానార్థకాలుగా తెలియజేస్తున్నాయి.

9. తెలుగు సామెత: నారు పోసినవాడు నీరు పోయకమానడు.

బైబులు సామెత: పరలోక పిత మీ అవసరములనెల్ల గుర్తించును. (మత్తయి 6:31)

అన్నిటికీ దేవుడే దిక్కు అని భావించి, నిశ్చింతగా ఉండేవారి విషయంలో ఈ సామెతలను వాడతారు. సృష్టించినవాడే పోషిస్తాడని దీని భావం.

నిబ్బరంతో నిశ్చింతగా నిలబడి సమస్త భారం దేవుని మీద వేసి, కష్టించి పనిచేసే వారికి ఈ తెలుగు సామెతను అన్వయించాలి. నారు పోయడం పల్లె పదం, నాటినవాడు తప్పకుండా నీరు పోయాలి. లేకపోతే నారు ఎండిపోయి ఫలితం లేక నష్టం వస్తుంది. ఇందులో కష్టించి పనిచెయ్యవలసిన కర్తవ్యం నారుపోసిన వాడికి ఉంది.

యేసుక్రీస్తు తన విశ్వవిఖ్యాత పర్వత ప్రసంగంలో పలికిన పై బైబులు సూక్తిని నారు పోసినవాడు నీరు పోయకమానడనే అర్థం ప్రతిబింబించేలా పలికాడు, ఆకాశంలో ఎగిరిపోయే పక్షులకు ఏరోజుకారోజు విధాత ఆహారమియ్యడం లేదా? ఒక్కరోజులో కుసుమించి సాయంత్రానికి వాడిపోయే గడ్డిపూలకు రంగులద్దడం లేదా? అలాటి అల్ప ప్రాణులను దేవుడంతగా పట్టించుకుంటుండగా తన జీవనోపాధికై కష్టించే మనిషి దిగులు పెట్టుకోవడం ఏమి సమంజసం? అనే భావాన్ని ప్రతిపాదించి ఈ బైబులు సామెత దేవునిపై భారం వేసి కర్తవ్యం నిర్వహిస్తూ ముందుకు సాగిపొమ్మని ఉద్బోధిస్తున్నది.

భగవద్గీత సారాంశమిదే. నీ ధర్మాన్ని నిర్వర్తించి ఫలితాన్ని ప్రభువుకి విడిచిపెట్టు. గాలిలో దీపం పెట్టిన చందాన కాదు. కర్తవ్యం విస్మరించక కష్టించి పనిచేస్తే ఫలితం దేవుని మూలంగా ప్రాప్తిస్తుంది అని ఈ సామెతల భావం.

10. తెలుగు సామెత: నిజము కురచ, బొంకు నిడివి (పొడవు).

బైబులు సామెత: స్వర్గ మార్గము ఇరుకైనది, నరక మార్గము వెడల్పైనది (లూకా 13:24),

నిజం నిరాకర్షణగానూ, బొంకు ఆకర్షణీయంగానూ ఉన్న సమయంలో ఈ సామెతలనుపయోగిస్తారు. నిజం నిష్ఠూరంగా ఉంటుందని కూడా ఈ సందర్భంలో చెబుతారు. అబద్ధాన్ని అందరూ నమ్మాలంటే దాన్ని ఆకర్షణీయంగా

చెప్పాలి. పైపై మెరుగులు చూపించాలి. ఇది బొంకు కాదు నిజమే అన్నంతగా నమ్మించడానికి ఎన్నెనా అలంకరణలు చెయ్యాలి. నిజం నిరలంకారంగా ఉన్నా అది ఎన్నటికీ మార్పు చెందనిది కాబట్టి కురచయైనా ఫర్వాలేదు బొంకును మాత్రం వినసొంపుగా, తియ్యగా చెప్పాలి. నిజం చేదుగా ఉన్నా అది నిలకడ మీద సత్ఫలితాన్నిస్తుంది. గుణగ్రహణ పారీణులు దాన్ని గ్రహిస్తారు. కాబట్టి నిజానికి నగిషీలు చెక్కి నిలువబెట్ట వలసిన పని లేదు. నిజం నిరంతరం నిలుస్తుంది కాబట్టి అది నిశ్చలంగా, నిర్మలంగా ఆడంబరాలు లేకుండా ఉంటుంది. కాబట్టి "నిజం కురచ బొంకు పొడవు" అనే సామెత ప్రచారంలో ఉంది.

చెడు నిరంతరం ఆకర్షణీయంగా, ఎటువంటి నిబంధన, నియమావళి లేకుండా విచ్చలవిడిగా ఉంటుంది. క్రమం లేకుండా ఉంటుంది. యేసు ఒకసారి గ్రామాలలో సంచరిస్తూ ఉండగా ఒకడు వచ్చి, ప్రభువా, రక్షణ పొందేవారు. కొద్దిమందేనా?" అని ప్రశ్నించాడు. అప్పుడు ఆయన స్వర్గ మార్గం ఇరుకైనదనీ, దానిలో ప్రవేశించడానికి పాటుపడమనీ, అనేకులు ప్రయత్నిస్తారు. గాని విఫలులౌతారనీ అతనితో చెప్పాడు. మోక్ష మార్గం క్రమమైన నియమ నిబంధనలు కలది. అంటే మాటలో, చేతలో, హృదయంలో క్రమం ఉండాలి. ఆ జీవితం అసిధారావ్రతం లాంటిది. ఏమాత్రం కాలువారినా తెగిపోతుంది. సత్యం చెప్పాలి. సత్క్రియ చెయ్యాలి, సద్భావన కావాలి, శత్రువును ప్రేమించాలి. హింసించేవారిని దీవించాలి. మనోవాక్కాయ కర్మలలో పవిత్రత ప్రతిఫలించాలి. ఇటువంటి జీవితం నిజంగా ఇరుకు మార్గంలో ప్రయాణమే కదా! ఇటువంటి కష్టసాధ్యమైన ఇరుకు మార్గంలో సాగినవాడే దేవుని రాజ్య పౌరుడౌతాడు. అందుకే నిజం కురచగా ఉంటే బొంకు నిడివిగా ఉండి ఆకర్షణీయంగా ప్రతివారినీ తనవైపు తిప్పుకుంటుంది. ఇరుకు మార్గం నిజమైన మార్గమై, దేవుని రాజ్యానికి చేరుస్తుంది. నరక మార్గం వెడల్పుగా, ఆకర్షణీయంగా ఉండి పతనానికి దారితీస్తుంది.

11. తెలుగు సామెత: నిప్పుకు చెదలంటునా? బైబులు సామెత: దైవ భయము కలవానికి పాపమంటునా? (సామెతలు 16:6).

నిప్పు తన దగ్గరకు ఎటువంటి చెడ్డ వస్తువులను, జీవులను రానివ్వడు. నాశనాన్ని కొనితెచ్చే జీవాలను, చెడును చేసేవాటిని నిప్పు సమూలంగా నాశం చేస్తుంది. దైవ భయము కలిగి, క్రమశిక్షణలో, సన్మార్గములో నడిచే వ్యక్తికి ఎటువంటి చెడు లక్షణాలు దరిచేరవు. ఒకవేళ ఏదైనా చెడు అలవాట్లు, ఆలోచనలు దరిచేరినా తన క్రమశిక్షణతో, దైవభయమనే లక్షణం సాయంతో వాటిని దూరంగా తరిమివేయ గలుగుతాడు. నిప్పు దగ్గర చెదలు పుట్టడం గాని, చీడపురుగులు చేరడం గానీ జరగదు. దైవ భయము కలిగినవాడికి ఎటువంటి పాపములు దరిచేరవు, పాపము చేస్తే దేవునికి దూరమైపోతాననే భయమే పాపములో పడకుండా ఆ వ్యక్తిని కాపాడుతుంది. అటువంటి వ్యక్తి దరిదాపులకు వెళ్ళడానికి కూడా పాపము జంకుతుంది. క్రమశిక్షణ, దైవ భయమనేవి చెడు మార్గములో వెళ్ళకుండా ఉండేందుకు ఉపయోగపడతాయని ఈ రెండు సామెతల ద్వారా మనకు తెలుస్తుంది.

'కుండలి యోగము తెలిసిన.
బందాలము యోగికేల బాలిక పొందు.
దండిగ నా తనువందునే

International Journal of Academic Research
ISSN: 2348-7666; Vol.7, Issue-1, January 2020
Impact Factor: 6.023; Email: drtvramana@yahoo.co.in

మెండుగ నిల ముక్తి కాంత మెలగుర వేమా'

కుండలి యోగము నెరిగిన ఉత్తమ యోగికి స్త్రీ సంగమంపై కోరిక ఉండదు. ముక్తి కాంతయే మదిలో మెదులుతుండగా మానవ కాంతలపై అట్టివానికి మనసెలా నిలుస్తుంది? అని అందుకే అంటాడు వేమన.

ఇలాటి పరమ భక్తులను లోకం తాత్కాలికంగా అర్థం చేసుకోలేకపోవచ్చు కానీ భక్తులు మాత్రం పరిశుద్ధాంతః కరణులై, దురితదూరులై ఉంటారు. సబ్బుకు మురికి కావడం, నిప్పుకు చెదలంటడం ఊహించలేము.

దైవం పట్ల భయభక్తులే మనిషి నైతిక వర్తనకు శ్రీరామరక్ష అని పై సామెతల భావము.

12. తెలుగు సామెత: నీరు పల్లమెరుగు, నిజము దేవుడెరుగు.

బైబులు సామెత: నరుల హృదయములు దేవునికి తెలియును. (సామెతలు 15:11).

పంచదార తియ్యగా ఉండడం లోక ప్రసిద్ధం. అలాగే నీరు పల్లానికి ప్రవహించడం జగమెరిగిన సత్యం. వీటిని కాదనేవాడు అబద్ధీకుడని అందరూ అంగీకరిస్తారు. అదే విధంగా నిజం దేవునికి తెలుసు. ఎక్కడ దాగినా, ఏమి చేసినా దేవుని యెదుట నిజాన్ని దాచలేము. ఈ నిత్యసత్యాలను వివరించే సమయంలో పై సామెతలను ప్రయోగిస్తారు.

సర్వేశ్వరునికి పాతాళం, అగాథ కూపాలు కనబడతాయి. ఆయన సృజించిన నరుల హృదయాలు ఆయనకు మరీ తేటగా కనబడతాయి కదా! ఆయన భూమ్యాకాశాలను, సముద్రాన్ని, దానిలో ఉన్న సమస్తాన్ని సృజించాడు, మానవుని సృజించాడు. “అందుకే కన్నులు కలిగించినవాడు కానకుండునా" అంటాడు భక్తుడు, దావీదు "నా నడకను నా పడకను నీవు పరిశీలన చేసియున్నావు. నా చర్యలన్నిటిని నీవు బాగుగా తెలిసికొనియున్నావు. దేవా. మాట నా నాలుకను రాకమునుపే అది నీకు పూర్తిగా తెలిసియున్నది. వెనుకను ముందును నీవు నన్ను ఆవరించి యున్నావు" (కీర్తన. 139:3-5) అంటూ సర్వశక్తుడైన దేవునికి అన్నీ తెలుసునని స్తుతిస్తున్నాడు. నీరు పల్లమెరిగినట్లు, దేవునికి నిజం తెలుసుననీ, దేవుని నుండి ఏమీ దాచలేమని ఈ సామెతలు తెలుపుతున్నాయి.

13. తెలుగు సామెత: పాపి చిరాయువు.

బైబులు సామెత: దుర్మార్గుడు చాలాకాలము జీవించును. (ఉపదేశకుడు 7:15)

ఇదొక విధి విలాసం, దుష్కృతాలు నరకహేతువులైనప్పటికీ దుష్టుడు చిరంజీవిగా మనగలగడం లోకంలో తారసపడే వాస్తవం. ఒకవేళ ఘాతుకుడు తన దౌష్ట్యాన్ని విడిచి సన్మార్గంలోకి రావాలని విధాత అతనికి ఆయువు పొడిగిస్తున్నాడేమోనను కోవాలి. అటు తెలుగు సామెతా ఇటు బైబులు సామెతా ఈ ధర్మసూక్ష్మాన్ని గ్రహించినట్టు తోస్తున్నది.

బతకని బిడ్డ బారెడని మృతపిండం గురించి విశేషంగా చెప్పుకుంటారు. రోగాలతో రొష్టులతో సతమతమయ్యేవారే ఎందుచేతనో చిరకాలం జీవిస్తారు. అయితే ఇక్కడి ప్రస్తావన పాపుల దీర్ఘాయువు గురించి, మంచివాళ్ళను దేవుడు త్వరగా తీసుకు పోతాడన్న నానుడి కూడా ఉంది. అందరి తలలో నాలుకలా మెలిగినవాడు త్వరగా కాలం చేస్తాడు. అతడు మరికొంతకాలం బ్రతికి ఉంటే బాగుండునని

ఇరుగుపొరుగు వారిలో మెదిలే ప్రగాఢమైన ఆకాంక్ష వారిచే అలా అనిపిస్తుంది.

ప్రజాకంటకుడొకడు తన దురాగతాలలో యధేచ్ఛగా కొనసాగుతుంటే వీడికి చావైనా రాదేమిటని ఆడిపోసుకునే లోకులకు అతడు చిరకాలం జీవిస్తున్నట్టు తోస్తుంది. పాపి చిరాయువు అనే నానుడికి బహుశః ఇదే కారణం కావచ్చు.

14. తెలుగు సామెత: పుట్టించినవాడు పూరిమేపడా?

బైబులు సామెత: దేవుడే సమకూర్చును (ఆదికాండము 22:14)

మానవులలోని నిబ్బరాన్ని, విశ్వాసాన్ని చాటి చెప్పడానికి ఈ తెలుగు సామెతను ఉపయోగిస్తారు. ఇందులో మూర?త్వం తాను ఉన్నదని కొందరు భావిస్తారు. ఒక్కొక్కసారి విశ్వాసం కూడా మూర? త్వంగా కనిపిస్తుంది. విశ్వాసమంటే కోరుకున్నది, తాను ఆశించినది, అంటే నిరాకారమైనది సాకారమై దైవ చిత్త ప్రకారం దేవుని ద్వారా తనకు లభిస్తుందని భావించడం. ఇటువంటి విశ్వాసం విషయంలో అవగాహన లేనివారికి ఆ విశ్వాసం, ఆ నిరీక్షణం మూర? త్వంగా కనిపించడంలో ఆశ్చర్యం లేదు. ఆ విశ్వాసం నుండి పుట్టినదే ఈ తెలుగు సామెత. పుట్టించినవాడే పోషించి తీరుతాడన్న దృఢ విశ్వాసం ఈ సామెతలో ఉన్నది. అటువంటి విశ్వాసానికి, నిరీక్షణానికి తావలమైన సందర్భాలలో ఈ తెలుగు సామెతను ప్రయోగిస్తారు.

బైబులులో అబ్రాహామనే భక్తుడు అచంచలమైన విశ్వాసం గల ఒక దైవజనుడు, అతనికి చాలా కాలం తరువాత దైవం ఒక కుమారుణ్ణి అనుగ్రహించాడు. అనతి కాలంలోనే అబ్రాహామును పరీక్షించడానికి లేక లేక కలిగిన ఆ కుమారుణ్ణి తనకు బలిగా అర్పించమని దైవం అబ్రాహామును ఆజ్ఞాపించాడు. అబ్రాహాము ఏ మాత్రం సంశయించకుండా తన కుమారుడైన ఇస్సాకును బలిగా సమర్పించడానికి సిద్ధపడ్డాడు. దాదాపు వంద సంవత్సరాల వయసులో ముసలివాడైన తనకు సంతానాన్ని అనుగ్రహించిన దైవం సమస్తాన్నీ సమకూర్చడానికి సమర్థుడని అబ్రాహాము దృఢ విశ్వాసం, అందుకే ముసలితనంలో పుట్టిన తన ఏకైక కుమారుణ్ణి బలి చేయడానికి కత్తి పైకెత్తాడు. వెంటనే దైవం "అబ్రాహామా, ఆ పిల్లవాని మీద చెయ్యి వెయ్యవద్దు' అన్నాడు. మరి బలి అర్పించడానికి పశువు కావాలి కదా? వెనుక పొదలో పొట్టేలు చిక్కుకొని సిద్ధంగా ఉంది. అబ్రాహాము కుమారునికి మారుగా దేవుని సూచన మేరకు పొట్టేలును సమర్పించాడు. అసలు బలిపీఠాన్ని సమీపిస్తున్నప్పుడు ఇస్సాకు తండ్రితో 'కట్టెలున్నవి. కత్తి ఉన్నది. అగ్ని ఉన్నది, బలి అర్పించడానికి బలిపశువు ఏది?' అని ప్రశ్నించాడు. తానే బలిపశు పు కాబోతున్నాడన్న సంగతి అతనికి తెలియదు. వెంటనే అబ్రాహాము, 'అది దేవుడే సమకూర్చుతాడు' అని జవాబిచ్చాడు. అదుగో అదే ఈ బైబులు సామెత. అన్నీ సమకూర్చేవాడు దేవుడే అనే ఆ దృఢ విశ్వాసం ఈ సామెతలో ఉన్నది.

పుట్టించినవాడు పూరిమేపడా? అన్న భావం కూడా బైబులు సామెతలో ఉన్నది. ఇలా దైవం మీద భారం వేసి తమ జీవితాలను గడుపుతున్నవారు ఆచంచలమైన విశ్వాసం గలవారు ఈ రెండు

సామెతలను ప్రయోగిస్తారు. కనుక ఈ బైబులు, తెలుగు సామెతలు రెండూ సమానార్థకాలే.

15. తెలుగు సామెత: పోయినోళ్ళందరూ మంచోళ్ళు.

బైబులు సామెత: బ్రతికి బట్టకట్టియున్న వారికంటే చనిపోయి దాటిపోయినవారు మెరుగు (ఉపదేశకుడు 4:2).

'బ్రతుకవచ్చు నొడల ప్రాణంబులున్న, బ్రతుకు కలిగెనేని భార్య కలదు' అంటూ బ్రతుకు పట్ల వ్యామోహంతోనే ఉంటారు మానవులు, బ్రతికుంటే బలుసాకు తిని బ్రతకవచ్చునంటారు. అయితే పై తెలుగు, బైబులు సామెతలు రెండూ ముక్తకంఠంతో దీనికి ప్రత్యామ్నాయ సత్యాన్ని ప్రతిపాదిస్తున్నాయి.

ఉన్నంతకాలం ప్రాణాలు నిలుపుకోవడమన్నది ప్రతి జీవిలోనూ ఉండే సహజ సంవేదన, శరీర ధర్మమున్నూ, పైన చెప్పిన సామెతలు కొంత వైరాగ్యభావనతో మరికొంత ఆధ్యాత్మిక చింతనతో పరమహంసలు పలికిన పలుకులని గ్రహించాలి.

నవరంధ్రాల కాయమిది. అరిషడ్వర్గపూరితమైన మనుగడ ఇది. క్షుత్తృష్ణాశోక మోహజరామరణ సమాహారమైన జన్మ ఇది.

'దార బందిగంబు తనయులు సంకెలల్
బంధువర్గమెల్ల ప్రహరిగోడ
మోహ మెరుగలేడు ముక్కలికాడయా'

అన్నాడు వేమన యోగి, భార్యయే చెరసాల, సుతులు సంకెళ్ళు, బంధువులు ప్రహరిగోడ, అజ్ఞానము చేత నరులు ఈ విషయాన్నెరుగలేకున్నారు. ఇహలోక పరమైన సుఖ సంతోషాలకంటే దైవ సాయుజ్యమే కడు వాంఛనీయం. ఈ సంగతి గ్రహించిన కుశాగ్రబుద్ధులు తమకంటే ముందు పరలోకగతులైన వారినుద్దేశించి ఈ సామెతలు ప్రయోగిస్తారు.

సత్యకాలం దాటిపోయింది. కలికాలం నడుస్తున్నది. మనుషుల్లో మమతలు, విలువలు అడుగంటుతున్నాయి. ఇకముందు మానవ నైజంలో ఎన్నెన్నో విపరీతాలు, భ్రష్టత్వాలు దర్శనమియ్యబోతున్నాయి. భూమాత కినుక వహించినదన్నట్టు ప్రకృతి వైపరీత్యాలెన్నో సంభవించనున్నాయి. రానున్న చెడు కాలాన్ని చూడవలసిన దుస్థితి లేకుండా ఇంతకు ముందే కాలం చేసినవారు ధన్యజీవులే కదా! బాధితులు ఆదరించేవారు కరువై దురపిల్లుతూ ఉంటారు. దుర్మార్గులు హద్దు అదుపు లేకుండా దిన దిన ప్రవర్ధమానమౌతూ పరపీడన పరాయణులౌతుంటారు.

ఇవన్నీ కన్నులారా చూడనవసరం లేకుండా దాటిపోయినవారు హాయిగా రాగద్వేషాలకు అతీతంగా శరీర లంపటం వదిలించుకొని మరో లోకంలో మనుగడ సాగిస్తున్నారు. ఈ సామెతలను అంగీకరించడానికి కొంత ఆధ్యాత్మిక చింతన అవసరం.

16. తెలుగు సామెత: లోగుట్టు పెరుమాళ్లకెరుక.

బైబులు సామెత: హృదయ రహస్యములను దేవుడెరుగును. (కీర్తన 44:21)

అంతరంగం, బహిరంగమని రెండు పదాలు వ్యతిరేకార్థ బోధకాలుగా మనకు కనిపిస్తాయి. అంతరంగమంటే లోపలి భాగం (హృదయం), బహిరంగమంటే పైకి అందరికీ కనిపించే బాహ్య క్రియలు, బాహ్య ప్రపంచం, చాలామంది. పైకి ఒక రకంగా కనిపిస్తారు, వినిపిస్తారు. లోపల ఇంకొక విధంగా పైకి

International Journal of Academic Research
ISSN: 2348-7666; Vol.7, Issue-1, January 2020
Impact Factor: 6.023; Email: drtvramana@yahoo.co.in

చెప్పినదానికి పూర్తి వ్యతిరేకంగా ఉంటారు. పైకి చెప్పే మాటలు, చేసే చేష్టలు అందరికీ తెలుస్తాయి. లోపల ఉండే భావం ఈ లోగుట్టు భగవంతుడుకే తెలుస్తుంది. గానీ మానవులకు తెలియదు. ఆ సందర్భాన్ని వివరించడానికి లోగుట్టు పెరుమాళ్ళుకెరుక అనే ఈ తెలుగు సామెతను ప్రయోగిస్తారు.

బైబులు సామెత కూడా దీనిసే తెలియజేస్తుంది. పైకి చేసే క్రియలు, చెప్పే మాటలు మనకు తెలుస్తాయి గాని, హృదయాంతరాళంలో దాగి ఉన్న రహస్యం మనకెలా తెలుస్తుంది? అది దేవునికి మాత్రమే తెలుస్తుంది. ఒకని హృదయాలోచనలు రహస్యాలూ తోటి మానవుడు తెలుసుకోగలిగితే ఈ ప్రపంచం మరో విధంగా ఉండేది. అంతరంగ రహస్యాలు తోటివారికి తెలియవు గనుకనే మానవులు కొంత అదుపులో ఉన్నారనిపిస్తుంది. ఈ బైబులు సామెత కూడా 'లోగుట్టు పెరుమాళ్ళుకెరుక అనే తెలుగు సామెత భావంతో ఏకీభవిస్తుంది.

సాధారణంగా లోగుట్టు, అంతరంగంలోని ఆలోచన, నిగూఢ భావన, మనుష్యులు ఎదుటివారికి చెప్పరు. పైకి అంతా ప్రశాంతంగానే ఉంటుంది. అంతరంగాల్లో హాలాహల కెరటాలు చెలరేగుతూ ఉంటాయి. సముద్రం పైకి నెమ్మదిగా ఉ టుంది. లోపల బడబాగ్ని శిఖలు నాల్కలు చాస్తూ ఉంటాయి. ఇటువంటి పరిస్థితిని వివరించడానికి ఈ రెండు సామెతలు సమానార్థకంగా, సమర్థవంతంగా పనిచేస్తాయి.

17. తెలుగు సామెత: శివునాజ్ఞ లేనిదే చీమైనా కుట్టదు.

బైబులు సామెత: దైవచిత్తము కానిదో పిచ్చుకైనా నేల రాలదు. (మత్తయి 10:29).

లోకమొక జూద క్రీడట. కాలపురుషుడు, కాళి అనే ఇద్దరు జూదరులు రేయింబవళ్ళనే పాచికలను దొరలిస్తున్నారట. ఒక గదిలో రెండు మూడు కాయలుంటే పాచిక విసిరాక అందులో ఒక్కటే మిగలవచ్చు. ప్రాణుల సంయోగ, వియోగాలకు వృద్ధి క్షయాలకు విధాతయే కర్త అని రూపించడానికి పండితులు గదులను గృహాలతో, కాయలను మనుజులతోను పోల్చి రసవత్తరంగా పై సామ్యం చెప్పారు. మనుషులు తామేదో నిర్వహిస్తున్నట్టు. కార్యభారం మోస్తున్నట్టు భ్రమిస్తారు. గానీ కార్యాచరణ సంబంధపు పగ్గాలు సృష్టికర్త చేతిలో ఉన్నాయి. చీమ, పిచ్చుక వంటి అల్పప్రాణులను పేర్కొనడం ద్వారా తెలుగు, బైబులు సామెతలు రెండూ లోక సంభవాలన్నిటి కర్త, దర్శకుడు ఈశ్వరుడేవని నిరూపిస్తున్నాయి.

నరనారాయణులు కురుక్షేత్ర ధర్మక్షేత్రంలో శత్రువధకై సన్నద్ధులైన తరుణమది. కిరీటి శ్రీకృష్ణుని ఎదుట తన విషాదాన్ని వ్యక్తపరచగా భగవద్గీత దివ్యోపదేశం అతనికి అందింది. అతడు నిమిత్త మాత్రుడే, సృష్టి స్థితిలయాలకు కర్త జగన్నాథుడే.

కాగా క్రీస్తు స్వామి బోధనామృతమేమిటంటే ఒకడు కోరి ప్రయత్నించి తన ఎత్తు మూరెడెక్కువ చేసికొనజాలదు. రేపేమి తినాలి, ఏమి ధరించాలి అని చింత వర్జించి సమస్తాన్నీ నిర్వహిస్తున్న పరమ జనకుని తలంచి నిశ్చింతగా ఉండడమే భక్తులకు తగినది. పర్వత ప్రసంగంగా వినుతికెక్కిన స్వామి ఉపదేశసారమిదే. 'ఆకాశ పక్షులను చూడుడి అవి విత్తవు, కొట్లలో కూర్చుకొనవు, అయినను మీ

International Journal of Academic Research
ISSN: 2348-7666; Vol.7, Issue-1, January 2020
Impact Factor: 6.023; Email: drtvramana@yahoo.co.in

పరలోకపు తండ్రి వాటిని పోషించుచున్నాడు. మీరు వాటికంటె బహు శ్రేష్ఠులు కారా?' (మత్తయి 6:26),

'కంటి గంటి నను చు కర్మాధికారంబు వెంటగొనుచు చెదును వెర్రిజనుడు' అంటాడు వేమన. అన్నీ తనకు తెలుసునంటూ కర్మాధికారం నెత్తిన వేసుకొని మిడిసిపడుతుంటాడు మనిషి తత్త్వమెరిగి తన తాహతు తెలిసి ఘటనాఘటన సమర్థుడైన భగవంతునిపై భారముంచి జీవించడం సర్వోత్తమ మార్గమని ఈ సామెతలు సూచిస్తున్నాయి.

మనుష్యుల జీవితాలను శాసించే నమ్మకాలు, విశ్వాసాలు అనేకం. దిక్కులేనివారికి దేవుడే దిక్కన్న దృఢ విశ్వాసంతో మనుగడ సాగించేవారు వేనవేలు. 'కొడుకు పుట్టాలి' అనే యావతో తపించిపోతారు కొందరు. ఎవరి కర్మకు వారే బాధ్యులని సరిపెట్టుకొంటారు మరికొందరు, నారుపోసినవాడు నీరు పోస్తాడనీ, దైవచిత్తం కాకుంటే పిచ్చుకైనా నేలరాలదనీ, నీటికి పల్లం తెలిసినట్లే నిజం దేవునికెరుకనీ ప్రగాఢ విశ్వాసంతో సంతోషంగా బ్రతుకు వెళ్ళదీసేవారిని ఈ సామెతలు పరామర్శిస్తున్నాయి.

ఇకపోతే తెలుగు సమాజంలో స్త్రీలను గురించి కొన్ని నమ్మకాలూ అపోహలు అనాదిగా ప్రవర్తిల్లుతూ సామెతలుగా అవతరించాయి. వాటిలో కొన్నింటిని పరిశీలించుదాము.

18. తెలుగు సామెత: అదుపుకు రాని అలిని, అందిరాని చెప్పును విడువమన్నారు.

బైబులు సామెత: గయ్యాళితో పెద్ద ఇంటనుండుట కంటె మిద్దెమీద ఒక మూలన నివసించుట మేలు (25:24).

"తిరిగే కాలు, తిట్టే నోరూ ఊరుకోవు" అనేది అనుదిన జీవితంలో అందరెరిగిన నానుడి. మానవుడు ప్రశాంతంగా జీవించాలే గాని, అలజడితో, సాధింపులు, వేదింపులతో మనుగడ సాగించలేదు. అందుకే ఇంటిలోని పోరు ఇంతింత కాదయా అంటారు. గయ్యాళితనం ఒక రకమైన క్రూరత్వమని కొందరు భావిస్తారు. నోటి మాటల చేత అయినదానికీ, కానిదానికీ చిర్రుబుర్రులాడడం ఆరోగ్యకరమైన అలవాటు కాదు, గయ్యాళితో కాపురం, ఎడతెగక కారుతున్న చూరు నీళ్ళక్రింద నివాసం ఒకటేనని విజ్ఞుల అభిప్రాయం. అటువంటి సాంసారిక జీవితం కంటే సన్యాసిగా, ఏకాడిగా బ్రతకడం మేలనిపిస్తుంది. ఇటువంటి గయ్యాళివారిని దృష్టిలో పెట్టుకునే "సన్యాసి సుఖి, సంసారి దుఃఖి" అని పూర్వులు సాదృశ్యంగా, మాట్లాడి ఉంటారు. భార్య దొరికిన వారికి మేలు దొరికినట్లని, గుణవతియైన భార్య ముత్యముకంటే విలువైనదని బైబులు తెలియజేస్తున్నది. అయితే భార్య గుణహీనయై, గయ్యాళియై వేదిస్తూ ఉంటే అటువంటి అర్థాంగిని విడిచిపెట్టి ఏకాకిగా బ్రతకడమే మంచిదని ఈ బైబులు సామెత నొక్కి వక్కాణిస్తుంది. స్త్రీలు అణకువ, వినయ విధేయతలు కలిగి ఉండాలి. ఆ విధంగా లేకపోతే, విచ్చలవిడితనం, గయ్యాళితనం ఉంటే భర్త ఒక్కడే కాదు, అసలు సంసారమే చిన్నాభిన్నమయ్యే ప్రమాదం ఉంది. కనుక స్త్రీలు గయ్యాళితనం విడిచిపెట్టి, మితభాషిణులై సహజ లావణ్య సౌకుమార్యాలు కలిగి ఉంటే పురుషులు అలాంటి స్త్రీల పట్ల అనురాగబద్ధులై జీవిస్తారు. గద్దరితనాన్ని విడనాడకపోతే, పురుషుడే గయ్యాళి భార్యను విడనాడిపోతాడనేది నగ్నసత్యం!

తెలుగు సామెత కూడ అదుపునకు రాని అలిని, అందిరాని చెప్పును వదలివేయాలని

ఉద్బోధిస్తున్నది. అలి అదుపులో ఉండి అన్ని విషయాలలో సహధర్మచారిణిగా ఉంటే, దాంపత్య జీవితం ఆనందమయమవుతుంది. భర్తకు లోబడకుండా, అతగాడిని శాసించాలనే ఆధిక్యతను ప్రదర్శిస్తే స్త్రీ నష్టపోతుంది. భార్య భర్తకు చేదోడువాదోడుగా ఉండాలే గాని, అందిరాని చెప్పులాగా, అగ్నిలో వేసిన ఉప్పులాగా ఉండకూడదు.

కాలికి చెప్పు తగిలి వస్తేనే అది రక్షగా, అందంగా ఉంటుంది. తగిలి రాకపోతే చెప్పులు మార్చవలసిందే. ఆలి అదుపులో ఉంటేనే అందంగా ఔచిత్యంగా ఉంటుంది. అదుపు తప్పితే వదిలివేయవలసిందే. గయ్యాళి భార్యతో కాపురం చేయడం కంటే, ముక్కు మూసుకొని కారడవులలో తపస్సు చేసుకోవడం మేలు. అదుపుకు రాని భార్యను, అందిరాని చెప్పును వదిలివేయడం ఉత్తమం!

19. తెలుగు సామెత : ఆకలి రుచి ఎరుగదు, నిద్ర సుఖమెరుగదు, కోరిక సిగ్గు ఎరుగదు

బైబులు సామెత : వ్యభిచారిణికి సాహసము మెండు. సిగ్గులేదు, ఇంటిలో కాలు నిలువదు (సామెతలు 7:11)

కామం (కోరిక) సిగ్గు ఎరుగదంటున్నది పైని పేర్కొనిన తెలుగు సామెత. దానిని ఈ సామెత మరో రెండు సత్యాలతో బలపరుస్తున్నది. కామంతో కళ్ళు మూసుకు పోయినవారికి భయంకాని, లజ్జ (సిగ్గు) కాని ఉండవంటుంది ఒక సంస్కృత లోకోక్తి, దీనికి ఉదాహరణలు అనునిత్యం మనం వార్తాపత్రికల్లో చూస్తూనే ఉన్నాం. కామాంధులు విచ్చలవిడిగా ప్రవర్తిస్తూ చేస్తున్న లజ్జా విహీన కృత్యాలు గమనిస్తూనే ఉన్నాం.

బైబులు సామెత కామాతురం అయిన ఒక స్త్రీని గురించి చెబుతున్నది. ఆమె సిగ్గూ, బిడియం, భయం లేకుండా వీధి వీధిలో తిరిగి ఏ విధంగా తన వాంఛాపరిపూర్తి కోసం పరితపిస్తుందో వివరిస్తున్నది. "కామాతురాణాం నభయం, నలజ్జా" అనే అర్థాలు బైబులు సామెతలో కార్యరూపాలయ్యాయి. విరహిణులైన స్త్రీలు బరితెగించి పాల్పడిన అకృత్యాలకు అటు బైబులులోనూ, ఇటు మన సాహిత్యంలోనూ, చరిత్రలోనూ కూడా కోకొల్లలుగా ఉదాహరణలు కనిపిస్తాయి, బైబులులో యోసేపును వలలో వేసుకోవాలని ఆత్రపడిన ఈజిప్టు వగలాడి ఈ సందర్భంలో మనస్సుకు చటుక్కున

స్ఫురిస్తుంది (ఆదికాండము 39:1-20), సారంగధరుని పతనాన్ని శాసించిన చిత్రాంగి కూడా ఈ కోవలోనిదె పురాణాలలో అహల్యను మోహించిన దేవేంద్రుడు, బైబులులో తన చెల్లెలి వరసైన తామారుపై మోజుపడి ఆమె అన్న అబ్షాలోము చేతిలో హతుడైన అమ్నోను కూడా (సమూవేలు రెండవ గ్రంథము 13:11-30) ఇలాటివారే.

కావున కామాన్ని అదుపులో ఉంచుకోవాలని ఈ రెండు సామెతలూ చెప్పకనే చెబుతున్నాయి.

20. తెలుగు సామెత: ఆడదాని బుద్ధి అపరబుద్ధి

బైబులు సామెత : ఆమె జీవమార్గమున నిలువక చపలచిత్తముతో ఎక్కడెక్కడికో తిరుగును (సామెతలు 5:6).

సాధారణంగా ప్రపంచ చరిత్రలో కాంతా కనకాల కోసమే సమస్త యుద్ధాలూ జరిగాయి. వినాశనాలు చోటుచేసు కున్నాయి. స్త్రీ కారణంగా అనేక అకార్యాలు ఈ ఆధునిక యుగంలో కూడా

జరుగుతున్నాయి. ఇనుప కచ్చడాలు కట్టుకున్న వీరులైనా ఆడదాని ఓరచూపులో పడి లేవలేక అల్లాడి పోవలసిందే, పురాణాలలో విశ్వామిత్రుడు రాజర్షి అతడు మేనక మేని బంధంలో చిక్కుకుని అటు స్వర్గానికి, ఇటు రాచరికానికీ దూరమై, రెంటికీ చెడిన రేవడైనాడు. తపస్సు చేసి, మహత్తర శక్తులు, మహర్దశను పొందాలనుకున్న ప్రతివాని మీదికీ అప్సర స్త్రీని ఆయుధంగా పురాణాలలో ఇంద్రుడు ప్రయోగించడం జగమెరిగిన సత్యమే. అందుకే 'అల్లుని మంచితనము, గొల్లని సాహిత్య విద్య, తెల్లని కాకులు ఎలాగైతే ఉండవో, కోమలి మంచితనం కూడా గగనకుసుమమేన'ని సుమతీ శతకకర్త చెప్పాడు. ఈ నేపథ్యం నుండి పురుషాధిక్య సమాజాలలో పుట్టినవాటిగా పై సామెతలను అర్థం చేసుకోవలసి ఉంటుంది. కారణాలు ఏమైనా స్త్రీల పట్ల పురుషులకుండే హైన్య, అభద్రతా భావాలు ఈ సామెతలలో స్పష్టంగా తెలుస్తున్నాయి.

21. తెలుగు సామెత; ఇల్లు చూచి ఇల్లాలిని చూడు.

బైబులు సామెత: వివేకవంతులైన ఉవిదలు గృహములను నిర్మింతురు (సామెతలు 14:1).

బైబులు సామెత వివేకవంతులైన ఇల్లాండ్రను గూర్చి వారి ఇళ్ళను గూర్చి తెలియజేస్తుంది. ఇంటిని కట్టడానికి, పడగొట్టడానికి ఇల్లాలే కారణం. గృహిణి వివేకవంతురాలై, జ్ఞానవంతురాలై విద్యావతియై ఉంటే ఇల్లు కట్టబడుతుంది.. ఆమె తన ఇంటిని నిలుపుకుంటుంది, గృహిణి మూరు రాలై, గయ్యాళిగా, అవివేకిగా ఉంటే ఇల్లు నాశమౌతుంది, అంటే ఆమె చేతులతో ఆమె తన ఇంటిని పడగొట్టుకుంటుంది.

'ఇల్లు చూచి, ఇల్లాలిని చూడు' అనేది తెలుగు సామెత. ఒక ఇంటి అందచందాలు, శుచిశుభ్రతలూ, అమరిక, పొందికలు, ఆ గృహిణి మీద ఆధారపడి ఉంటాయి. ఏ వస్తువు ఎక్కడ పెట్టాలో, ఏ పాత్రని ఏ విధంగా నిలపాలో, ఏ అసనాన్ని ఎక్కడ వేయాలో ఆలోచించి అన్నీ సముచిత స్థానాల్లో అమర్చేది ఇల్లాలు, కనుక ఇంటిని చూస్తే ఇల్లాలి శక్తి సామర్థ్యాలు అవగతమవుతాయి. ఈ విధంగా ఈ తెలుగు, బైబులు సామెతలు ఏకార్థాన్ని ఏకరవు పెడుతున్నాయి. ఇంటిలో ఇల్లాలి పాత్రను కళ్లకు కడుతున్నాయి.

22. తెలుగు సామెత: ఉల్లి మల్లి అవుతుండా? ఉంచుకున్నది పెళ్ళామవుతుందా?

బైబులు సామెత: కుమారా, నీవు పర స్త్రీ వ్యామోహమున తగుల్కొననేల? అన్య స్త్రీ ఆలింగనమున పరవశుడవు కానేల? (సామెతలు 5:20)

వ్యభిచరించవద్దు అనేది బైబులులోని పదియాజ్ఞలలో ఒకటి, పర స్త్రీ వ్యామోహం ప్రతివారినీ నాశనం చేస్తుంది. ఇది పాప కార్యమని అందరికీ తెలుసు, అయినా గొప్ప గొప్ప వారెందరో ఈ వ్యామోహంలో పడి భ్రష్టులయ్యారు. అసలు సమాజంలో జరిగే క్రూరకృత్యాలన్నీ కాంతాకనకాల కోసమేనని చెబితే మనం ఆశ్చర్యపోనవసరం లేదు. విజ్ఞాన ఖనియైన సొలొమోను మహారాజు జార స్త్రీ పెదవుల నుండి తేనె వర్షిస్తుందని, దానివల్ల వచ్చే ఫలం మాత్రం కాలకూట విషం వంటిదని వివరించాడు.

ఇది మగవారందరికీ అత్యాకర్షణీయమైన విషయం. ఎంత ఆకర్షణీయమో, అంతటి పాపహేతువు కూడా, పూర్వకాలంలో ఈ వ్యభిచారం యధేచ్ఛగా సాగింది. ఇప్పుడు కూడా ఇది వెర్రితలలు వేస్తూ, అనేక దుష్ఫలితాలకు దారితీస్తున్నది.

ఇది మగవారికొక్కరికే కాదు, ఆడవారికి కూడా నిషేధమే. తప్పు ఎవరు చేసినా తప్పే. దాని ఫలితం ఎవరికైనా సమానమే. పరస్త్రీ వ్యామోహం పురుషులకు శ్రేయోదాయకం కానట్లే, పర పురుష వ్యామోహం స్త్రీలకు కూడా శ్రేయోదాయకం. కాదు.

అసలు స్త్రీ పురుషుల మధ్య ఆకర్షణ సహజసిద్ధమైనది. సంతానాభివృద్ధికి, వంశాభివృద్ధికి ఇది అత్యవసరమైనది. ప్రతి పురుషునికి స్వంత స్త్రీ (భార్య) ఉండాలి. ప్రతి స్త్రీకి స్వంత పురుషుడు (భర్త) ఉండాలి. వివాహ వ్యవస్థ సమాజంలో ఏర్పడిన తరువాత ఈ పరస్పరాకర్షణ భార్యా భర్తలలో క్రమబద్ధీకరింపబడి కుటుంబ వ్యవస్థకు మూలసూత్రంగా నిలిచిపోయింది. వివాహం అన్ని విషయాలలో గొప్పదని బైబులు తెలియజేస్తుంది. ప్రథమ వివాహం సర్వేశ్వరుడే చేశాడు. అంటే బైబులు ప్రకారం మానవుడెంత పురాతనుడో, వివాహం కూడా అంత పురాతనమైదన్నమాట.

ఇక తెలుగు సామెత ఉల్లి మల్లి కాదని, ఉంచుకున్నది పెళ్ళాం కాదని వివరిస్తున్నది. భార్యకు సహధర్మచారిణి అని మరొక పేరు. ఆమెకు భర్తలో సగభాగం ఉంది. ఈ హక్కు వివాహం ద్వారా సంక్రమించి, సంతానప్రాప్తితో సుస్థిరమవుతుంది. ఆమె కుమారులకు మరలా పెళ్ళి చేసి కోడలిని తెచ్చుకొని, వారి వైవాహిక జీవితం ద్వారా వంశవృక్షాన్ని అభివృద్ధి చేసుకొని కుటుంబాలను విస్తరింపజేసుకుంటుంది. అర్ధాంగికి అన్నింటిలోనూ హక్కు ఉంది. అయితే ఉంచుకున్న ఉంపుడుగత్తెకు ఇటువంటి హక్కులు లేవు. పరస్త్రీకి కులస్త్రీకి ఉన్న అన్ని హక్కులు సంక్రమించవు. అందుకే ఉంచుకున్నది పెళ్ళాము కాదని తెలుగు సామెత తెలియజేస్తుంది.

ఉల్లికి పూలు పూస్తాయి, అవి ఆకారంలో మల్లెలవలె కనిపించినా సుగంధాన్ని విరజిమ్మడంలో మల్లెలకు సాటిరావు. ఆకారం ఒకటిగా ఉన్నంతమాత్రాన గుణగణాలు ఒకటిగా ఉండవు కదా. అందుకే ఉల్లి మల్లి కాదనే సామెత ప్రాచుర్యంలోకి వచ్చింది. కాకి, కోకిలా ఒకే గూటిలో పెరుగుతాయట. ఆకారం కూడా కొంచెం ఇంచుమించుగా చిన్నతనంలో ఒకే రకంగా ఉంటుందట. అయితే కాకి నోరు విప్పితే కర్ణకఠోరంగానూ, కోకిల కంఠం మధురాతి మధురంగానూ ఉంటుంది. కాబట్టి కాకి కోకిల కాదు. వెలయాలు ఇల్లాలు కాదని చెబుతారు.

ఎంత చర్చించినా పరస్త్రీ పొందు అనర్థదాయకం. వెలకాంత కులకాంత కానేరదు, పరస్త్రీ అలింగనానికై పరుగెత్తేవాడు. పాతాళకూపానికి పరుగెత్తేవాడని బైబులు తెలియ జేస్తుంది, పరస్త్రీ భార్య కాజాలనట్లే, ఉల్లిపువ్వు మల్లెపువ్వు కాజాలదు. ఈ పరస్త్రీ వ్యామోహం వ్యక్తిగత జీవితంలోను, కౌటుంబిక, సాంఘిక జీవితాలలోను అక్రమాన్ని సృష్టించి అలజడిని పాదుకొల్పుతుంది. దీనివల్ల నేడు అనేక భయంకమైన రోగాలు పుట్టుకొస్తున్నాయి. 'ఎయిడ్స్' అనే భయంకర వ్యాధి పరస్త్రీ, పర పరుష వ్యామోహాల వల్ల ప్రభవించిందే, దీనికింతవరకు ఔషధం లేదంటే సమాజ స్థితి ఎంత ప్రమాదభరితంగా ఉందో గమనించవచ్చు.

"పరకాంతా వ్యామోహము

International Journal of Academic Research
ISSN: 2348-7666; Vol.7, Issue-1, January 2020
Impact Factor: 6.023; Email: drtvramana@yahoo.co.in

కర చెన్ పెను పాముమాడ్కి కలియుగ పురుషున్

చిరు ప్రాయమందె తన సుం

దర దేహము బుగ్గికాక తప్పునే జననీ"

అని ఒక ఆధునిక కవి ఆవేదన, కనక పరస్త్రీ వ్యామోహంలో పడరాదు, పరస్త్రీ అలింగనం అశింపరాదు, ఉల్లి మల్లి కాదు, ఉంచుకున్నది అలి కాదు. ఈ సామెతల సారాంశాన్ని జాగ్రత్తగా అవగతం చేసుకొని జీవించి, ప్రపంచాన్ని ప్రమాదాల నుంచి తప్పించవలసిన బాధ్యత ప్రతి వ్యక్తి మీదా ఉంది.

23. తెలుగు సామెత : ఒక్కతే కూతురని వరి అన్నం పెడితే, మిద్దెనెక్కి మిండగాళ్ళను పిలిచిందట.

బైబులు సామెత: పొగరుబోతు పడచు తండ్రికి తలవంపులు తెచ్చును (సీరా 22:5; 26:10-12).

ఇది పల్నాడు, రాయలసీమల్లో వ్యవహారంలో ఉన్న సామెత. జొన్నలు, సజ్జలు ముఖ్యాహారంగా ఉండే మెట్ట ప్రాంతాలలో పూర్వం వరి అన్నం అరుదైన ఆహారం, "నాగులేటి నీళ్ళు, నావరాళ్ళు, సజ్జ జొన్నకూళ్లు, సర్పంబులును తేళ్ళు" అంటూ శ్రీనాథ కవి వర్ణించిన ఈ ప్రాంతాలలో వరి అన్నం సంపన్నుల ఆహారం.

కుమార్తె ఆ తండ్రికి ప్రాణప్రదం. అందులోనూ ఒక్కతే కూతురాయె. ముద్దు మురిపాలతో వరి అన్నం వండించాడు. అడ్డాలనాడు బిడ్డలు గానీ గడ్డాలనాడా? అన్నట్టుగా ముక్కుపచ్చలారని పసికూనగా ఆ పాపను ఎంచి తండ్రి మురిసిపోతుంటే ఆ యువతిలో యవ్వన సహజమైన కోర్కెలు ముప్పిరిగొంటున్నాయి, ఈ నేపథ్యం నుండి పుట్టి ఉంటుంది ఈ తెలుగు సామెత, వికారాలు ప్రకోపించిన యువతుల విపరీత బుద్ధులు ఈ తెలుగు సామెతలో కనిపిస్తున్నాయి.

కన్నెపిల్లల హద్దు అదుపు లేని ప్రవర్తన మూలంగా కన్నవారికి తలవంపులు వస్తాయన్న సత్యం బైబులు సామెతలో బహిర్గతమవుతున్నది. తరుణ వయసులో, మధురోహాలతో, ఉండే పడుచులు హద్దుల్లో ఉన్నంతవరకు అందరి కన్నుల పంటగా ఉంటారు. కోరికలు గుఱ్ఱాలై వికటించి ఆగడాలకు తెగబడితే ఆ పిల్ల తుళ్లింతలు చూచి అందరూ తండ్రిని. ఆడిపోసుకుంటారు. ఆ జవరాలు మరింత హద్దుమీరి కాలుజారిందంటే ఆ కుటుంబమంతటికీ అది మాయని మచ్చ అవుతుంది. పురుషాధిక్య సమాజంలో తనయుడు అల్లరిచిల్లరగా తిరిగినా కొంతవరకు ఫర్వాలేదు గానీ ఆడ కూతురిపై ఎలాటి అవనింద పడినా ఆ కుటుంబం తలెత్తుకోవడం కష్టం.

ఆడపిల్లలు నవ్వుతూ తుళ్ళుతూ ఉండవలసిందే గానీ, పొగరుబోతులుగా ప్రవర్తిస్తూ అన్నిటికీ మించి నీతి బాహ్యంగా మెలిగి నలుగురి నోళ్ళలో నానడం అనేది తండ్రిని, కుటుంబమంతటినీ నవ్వులపాలు చేస్తుంది అని ఈ సామెతలు తెలుపుతున్నాయి.

ఉపయుక్త గ్రంథాలు

కామేశ్వరరావు, టేకుమళ్ళ. తెలుగు సామెతలు, భారతి, ఫిబ్రవరి, 1955

కార్, ఎం. డబ్ల్యు, ఆంధ్ర లోకోక్తి చంద్రిక ఏషియన్ ఎడ్యుకేషనల్ సర్వీసెస్, న్యూఢిల్లీ, 1988

కోదండరామరెడ్డి, మరుపూరు. లోక కవి వేమన, వేమన ఫౌండేషన్, హైదరాబాదు, 2005

గంగాధరం, నేదునూరి. పసిడి పలుకులు, జాతీయ విజ్ఞానపీఠం, మద్రాసు, 1960

గంగాధరం, నేదునూరి. వ్యవసాయ సామెతలు, విశ్వసాహిత్యమాల, రాజమండ్రి, 1959

గీతికా శ్రీనివాస్, టి. తెలుగు సామెతలు (సంకలనం). జె.పి. పబ్లికేషన్స్, విజయవాడ, 2002

గోపాలకృష్ణ, రెంటాల. తెలుగు సామెతలు (సంకలనం), నవరత్న బుక్ సెంటర్, విజయవాడ, 2002

గోపి, సుధ తెలుగు సామెతలు (సంకలనం). పల్లవి పబ్లికేషన్స్, విజయవాడ, 2000

చిన్నయసూరి, పరవస్తు. సంపూర్ణ నీతిచంద్రిక. వీరేశలింగం, కందుకూరి. రోహిణి పబ్లికేషన్స్, రాజమండ్రి, 2003

జయప్రకాశ్, ఎన్. తులనాత్మక సాహిత్యం, శ్రీ దివ్య పబ్లికేషన్స్, మదురై, 1998

జాను,ఎం పి. క్షమాపణ, ఎస్ & ఎస్ పబ్లికేషన్స్, సమిశ్రగూడెం, 2008.

జాషువ, గుఱ్ఱం. ఫిరదౌసి, జాషువ ఫౌండేషన్, విజయవాడ, 1996

జాషువ, గుఱ్ఱం. ఖండకావ్య సంపుటి, జాషువ ఫౌండేషన్, విజయవాడ, 1997

జోజయ్య, పూదోట. పవిత్ర గ్రంథము అనువాదము

జోజయ్య, పూదోట బైబులు భాష్య సంపుటావళి, సెయింట్ పీటర్స్ కెథీడ్రల్ విజయవాడ, 2003

నాగరాజు, బండి. సామెతలు - ఛందస్సామ్యతలు, భారతి, మార్చి, 1966

పోతన, బమ్మెర. శ్రీమహాభాగవతము, తెలుగు విశ్వవిద్యాలయం, హైదరాబాదు, 1987

బద్దెన. సుమతీ శతకము, గొల్లపూడి వీరాస్వామి సన్, రాజమండ్రి, 2000

బాలి, గాలి, క్యాతలిక్ అనువాదము. విలియం, పాటిబండ్ల ఇగ్నేషియస్, ఏరువ. ఆంధ్ర క్యాతలిక్ బైబులు సంఘము. గుంటూరు, 1998

మోహన్, జి.యస్. సామెతలలో సాంఘిక జీవితం, శ్రీనివాస పబ్లికేషన్స్, మలయనూరు, 1983

రమాపతి రావు, అక్కిరాజు. తెలుగు సామెతలు - సాంఘిక జీవితం. విశాలాంధ్ర పబ్లిషింగ్ హౌస్, హైదరాబాదు, 1992

రమాపతిరావు, అక్కిరాజు. సామెతలు - పుట్టుపూర్వోత్తరాలు, అభినందన, తూమాటి దోణప్ప. షష్టిపూర్తి సంచిక, డిసెంబరు, 1987

రాధాకృష్ణ బూదరాజు (సం). మరవరాని మాటలు, మీడియా హౌస్ పబ్లికేషన్స్, హైదరాబాదు, 2004

రామ నరసయ్య, టి.వి. తెలుగు సామెతలు - ఒక సవిమర్శక పరిశీలనము. పొట్టి శ్రీరాములు తెలుగు విశ్వవిద్యాలయం, హైదరాబాదు, 1994

రామరాజు, బిరుదురాజు. తెలుగు జానపద గేయ సాహిత్యము. జానపద విజ్ఞాన ప్రచురణలు, హైదరాబాదు, 1978

రామాంజులు, ఎం.జె. బైబులు వ్యాఖ్యానము, పాత నిబంధన- రెండవ భాగము

రామాచార్యులు, బి. తెలుగు సామెతలు - మానవ స్వభావం. పొట్టి శ్రీరాములు తెలుగు విశ్వవిద్యాలయం, హైదరాబాదు, 1988

లక్ష్మణకవి, ఏనుగు. భర్తృహరి సుభాషిత రత్నావళి, జె.పి. పబ్లికేషన్స్, విజయవాడ, 2006

లక్ష్మీ నరసింహం, ఇంగువ. సహస్ర సామెతలు (సంకలనం), పంచాక్షరీ పబ్లికేషన్స్, గుంటూరు, 1964

లక్ష్మీ నారాయణ, ఎస్. చక్కని తెలుగు సామెతలు (సంకలనం). డి. బోస్ & బ్రదర్స్, హైదరాబాదు, 1987

International Journal of Academic Research
ISSN: 2348-7666; Vol.7, Issue-1, January 2020
Impact Factor: 6.023; Email: drtvramana@yahoo.co.in

లక్ష్మీ నారాయణ, గంగిశెట్టి (సం) తులనాత్మక సాహిత్య వ్యాసాలు, పొట్టి శ్రీరాములు. తెలుగు విశ్వవిద్యాలయం, హైదరాబాదు, 2004

విలియం, పాటిబండ్ల. ఆంధ్ర క్యాతలిక్ బైబులు సంఘము

వీరభద్రుడు, కాలిపు. భిన్నత్వంలో ఏకత్వాన్ని సాధించిన సామెతలు. స్రవంతి, మార్చి, 1966

వెంకటప్పయ్య, వెలగా (సం). రాయలసీమ పలుకుబడులు, తెలుగు సాహితి, 1979

వెంకటరావు, నిడదవోలు. తెలుగు సామెతలు, భారతి, జనవరి, 1966.

వెంకయ్య, మారన. భాస్కర శతకము, గొల్లపూడి వీరాస్వామి సన్, రాజమండ్రి, 2005

వేంకట నరసయ్య, వెల్లంకి. రైతు సామెతల సమీక్ష తెలుగు విశ్వవిద్యాలయం, హైదరబాదు, 1989

వేంకట రమణయ్య, బులుసు. వేమన పద్య రత్నాకరము, బాల సరస్వతీ బుక్ డిపో, మద్రాసు, కర్నూలు, 2003

వేంకట శాస్త్రి, ముసునూరి. విద్యార్థి కల్పతరువు, వెంకట్రామ అండ్ కో, ఏలూరు, 1984

వేంకటరావు, నిడదవోలు . సాటి సామెతలు (సంకలనం). మరియప్ప భట్, ఎమ్. విజయా పబ్లికేషన్స్, మద్రాసు, 1960

వేంకటావధాని, దివాకర్ల. తెలుగు సామెతలు (మూడవ కూర్పు యశోదారెడ్డి కోదండరామ రెడ్డి, మరుపూరు తెలుగు విశ్వవిద్యాలయం, హైదరాబాదు, 1986

సీతారామాచార్యులు, బి. శబ్ద రత్నాకరము. ద మద్రాస్ స్కూల్ బుక్ అండ్ లిటలేచర్ సొసైటీ, మద్రాసు 1958

సుందరం, ఆర్వీయస్. ఆంధ్రుల జానపద విజ్ఞానం, ఆంధ్రప్రదేశ్ సాహిత్య అకాడమి, హైదరాబాదు, 1983.

--- Torch Bible Commentary, Torch S.C.M. Press, London, 1981.

---- సామెత, గోకుల్ పబ్లికేషన్స్, హైదరాబాదు, 2001

Beaucamp, E. Man's Destiny in the Books of Wisdom Alba. House, New York, 1970

Brown, R.E., (ed). New Jerome Biblical Commentary

David Noel Freedmann (ed). Anchor Bible Dictionary, Doubleday, New York, 1992

David Noel Freedmann (ed). Encyclopaedia Judaica Keter Publish ing House, Jerusalem, 1978

Norton, P.B. and others. New Encyclopaedia Britanica, London, 1995

Rankin, O.S. Israel's Wisdom Literature Schoken Books, New York, 1969

Reginald, C.F. (ed). New Catholic Commentary on the and others Holy Scripture Nelson, London, 1969

Scott, R.B.Y. The Way of Wisdom in the Old Testament. Macmillan Co., New York, 1971